

Тб. 99. О времени 1) въ, въ продолженіе, во время, въ теченіе: Презъ (въ) велики пости. Кн. 79. Колко хилды лактіе исходва чловѣкъ прѣзь живота си. Л. Д. 1869 р. 85. Прѣзь зима-та (зимой) умрѣ стария му баца. ib. 1875 р. 146. Той бѣше съ насъ срѣщу тѣхъ прѣзь онази нощъ. ib. р. 147. Момченци сидѣлу пакъ призь цѣліжтъ день гладну. Ч. 250. Прѣзь нощъ среди ноци, ночью: Че коѹ през нощ доходи Та менѣ глава отрѣза. Д. 35, 34—35. Нѣ понеже бѣше твърдѣ кѣсно прѣзь ноца, царятъ оставилъ рѣшеніето си за другиятъ день да извърши сичко. X. I, 96. Прѣзь нощъ избѣгна изъ града. 2) черезъ: А за да не стане изново бръконія отъ 11-тъ минути, нарядили и за напрѣдъ да ся извърлятъ по три дни прѣзь всякы 400 години. Л. Д. 1869 р. 2. Прѣзь срѣдъ посреди: И едно малко поточе течеше прѣзь срѣдъ лжкытѣ. Р. С. 58. Та си бутна прѣзь срѣдъ было море. Ч. 290. Прѣзь свѣтъ далекіе края, другой конецъ свѣта: На наши-ты госпожи за сега донесъ отъ прѣзь-свѣта новы моды кумаши, цвѣти и помады. Л. Д. 1870 р. 148.

Презъ (Мак.) предложъ безъ: „Ганьо льо віе презъ мене—бѣхте двамата, Снощи тѣ мама видела“. М. 213.

Прѣзявамъ са и. д. зѣваю: Не ся прѣзявай, ами си отваряй очи-тѣ. Л. Д. 1875 р. 157. (см. прозявамъ са).

Прѣйдѣ Прѣйдамъ (Мак.) и. св. зайду: „Дев ойко, тѣга голема! Въ градина си изникнало, За вода си овенало, Прендофъ да те навадамъ! М. 473.

Прѣйзпозденъ (у Рак.) пр. пренсподній: О! прейзпозна злоба враговска! Сърдце злобливо гнѣсно грѣческо Водѣхъ Турцы в'земѣхъ христенскѣ! Гн. 73.

Прѣкадж и. св. Прѣкадявамъ Прѣкаждамъ и. д. окажу, оказываю: Прѣкадилъ му трѣска-тѣ. Ч. 213. Мажытѣ или жената взима кадилница и прѣкадява съсъ темянь първо трапезѣтъ три пѣти, послѣ венчкытѣ стаи. Ч. 28. Священникътъ прикади пѣтътѣ гробове. Зк. 4. Се ги майкѣя преливѣла, Преливѣла и плакала И темѣнецъ прекаждала И свехчица прицѣла. Пс. 2, 82 и. 163.

Прѣкаленость с. ж. преувеличиваніе, чрезмѣрно стѣ; крайность: Азъ видотегнахъ извѣнѣра-та съ мон-тѣ прекалености. Л. Д. 1875 р. 148.

Прѣкаленъ пр. чрезмѣрный, преувеличенный: Прѣкаленъ свѣтецъ и Богу не е драгъ. Ч. 213. Родственна-та любовь захвана да става прикалена. Зк. 65. Англія откамъ тѣмъ странѣ была много надырѣ, а на това было криво прѣкалено-то чуваніе на свободно-то самоуправленіе, по кое-то не бывало да ся насили народъ-тѣ да ся учи. Л. Д. 72 р. 249.

Прѣкалк и. св. Прѣкалявамъ и. д. черезъ мѣру сдѣлаю, дѣлаю что либо (больше чѣмъ слѣдуетъ, чѣмъ принято), преувеличу-